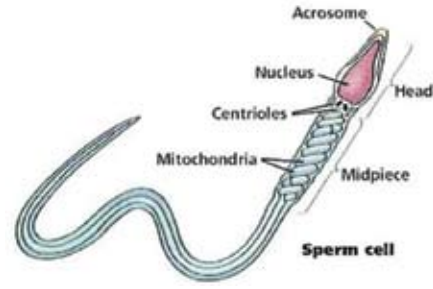

පුරුෂ මදසරුතාවය

Dr. Ajith Fernando
MBBS MS MRCOG (UK) MRCP (Ire)
Consultant Obstetrician & Gynecologist
Teaching Hospital Colombo South
Senior Lecturer Faculty of Medical Science
University of Sri Jaywardenepura

හෝමෝන ප්‍රතිකාර සෑම විට ම සාර්ථක ද?

- නැත.
- ඉතා කලාතුරකින් ඇති පිටියුරට ග්‍රන්ථිගේ ගැටලුවලට මෙය සාර්ථක වේ.
- අනෙකුත් හේතු සඳහා සාර්ථක නැත.

අන්තර් ගර්භාශීය ධාතු තැන්පතු ව පුරුෂ මදසරුතාවය සඳහා භාවිතා වේ ද

ඔව් ධාතු ප්‍රමාණය අඩුවෙන් තිබීම නිසා ඇතිවන පුරුෂ වදහාවයට භාවිත කළ හැකි ය. නමුත් මේ සඳහා ධාතු ප්‍රමාණය 20,000 වඩා තිබිය යුතු ය. ඊට වඩා අඩු ධාතු ප්‍රමාණ තිබෙන අයට නාල දුරුවන් සඳහා යොමු විය හැකි ය. නමුත් මේ සඳහා ධාතු ප්‍රමාණය 10,000 වඩා තිබිය යුතු ය. එක බිම්බයක් සංජේවනයට අඩු ම තරමේ ධාතු ප්‍රමාණය 10,000 ට වඩා තිබිය යුතු ය.

පුරුෂ මදසරුතාවයට හේතු මොනවා ද?

ශුක්‍රාණුවල ගැටලු, ශුක්‍රාණු සංඛ්‍යාව අඩු වීම, ක්‍රියාකාරීත්වය අඩු වීම, ව්‍යුහමය ගැටලු නිසා ධාතු පිටවීමේ අපහසුතාව නිසා ලිංගික ක්‍රියාවලියේ අපහසුතාව නිසා

පුරුෂ මදසරුතාවයට අවදානම වැඩිවන්නේ ඇයි?

අරක්ක හා සිගරට් භාවිතය නිසා පිළිකා වලට කරන ප්‍රතිකාර නිසා ලිංගික අවයව වලට වු හානි නිසා රාසායනික ද්‍රව්‍ය නිසා ලිංගික අවයව අපහසුතා

සමාන්‍ය ලෙස ලිංගික සබඳතා පවත්වන කෙනෙකුට පුරුෂ මදසරුතාවය තිබිය හැකි ද?

ඔව්

පුරුෂ මදසරුතාවය සඳහා ඇති පරීක්ෂණ මොනවා ද?

SFA (ධාතු පරීක්ෂණ)
Hormone Tests (හෝමෝන පරීක්ෂණ)
Genetic Analysis (ජාන පරීක්ෂණ)

පුරුෂ මදසරුතාවය සඳහා ඇති ප්‍රතිකාර මොනවා ද?

ශල්‍ය ප්‍රතිකාර හෝමෝන ප්‍රතිකාර
Intrauterine Insemination (IUI) - අන්තර් ගර්භාශීය ධාතු තැන්පතුව
In Vitro Fertilization (IVF) - නාල දුරුවන්
Intracellular Sperm Injection - අන්තර් සෛලීය ධාතු නික්ෂේපණය දයක ශුක්‍රාණු ප්‍රතිකාරය

ආහාර හා ජෝෂණය

Dr. Anomani Weeratunge
(MBBS)

අපි මුලින්ම ආහාර යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ මොනවා දැයි සොයා බලමු.ආහාර යනු අපි ඵදිනෙදා කෑමට ගන්නා ශාක හා සත්ව යන කොටස් දෙකට අයත් දේවල් වේ.

පෝෂණය යනු එම ආහාර වලින් අප සිරුර කෙරෙහි ඇති කරන බලපෑමයි. එසේ බලන කල ආහාර හේතුව සහ පෝෂණ එහි එලය ලෙස හැඳින්විය හැකිය.

හිරෝහි ජිවන තත්වයක් ඇති කර ගැනීමට නම් සමබර පෝෂණයදී ආහාර වේලක් ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.එවැනි ආහාර වේලක සුදුසු ප්‍රමාණ වලින් පිෂ්ඨය (කාබෝහයිඩ්‍රේට්) ප්‍රෝටීන තෙල් හා මේදය,විටමින් හා ඛනිජ ලවණ අඩංගු විය යුතුවේ. එමෙන්ම අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට පිරිසිදු ජලය පානය කිරීමද අවශ්‍ය වේ. මෙහිදී අවධාරණය කළ යුතු වන්නේ ආහාර පාන වලට අමතරව නිතිපතා ව්‍යයාම කිරීම හා මානසික ආතතිය අවම කර ගැනීමද නිරෝගි ජිවන රටාවකට ඉවහල් වන බවයි.

පෝෂණයදී ආහාර වේලකින් ශරීරයට ඇති වන යහපත් දෙවැදෑරුම්ය. ඒ මගින් මූලිකව ශාරීරක ක්‍රියාවන් දියුණු කරන අතර මානසික සුවතාවයත්, රෝග හා තුවාල සුවවීමේ ශක්තියත් ප්‍රශුණ කරනු ඇත.

දෙවනුව පෝෂණයදී ආහාර වේලකින් හෘද රෝග, දියවැඩියාව, ආසානය, අස්ථි දුර්වලතා පමණක් නොව පිළිකා පවා ඇති වීමට ඇති ප්‍රවණතාවය අඩු කරයි. ශරීරය රෝග කෙරෙහි දක්වන ප්‍රතිශක්තිය තියුණු කිරීමෙන් රෝග නිවාරණයට මග පාදයි.

මෙකී පෝෂණයේ අවශ්‍යතා කෙනෙකුගේ වයස, ස්ත්‍රී-පුරුෂ භාවය හා ක්‍රියාකාරී මට්ටම අනුව එකිනෙකාගෙන් වෙනස්වේ උදකරණයක් ලෙස බැලුවොත් වැඩෙන දරුවන්ගේ අවශ්‍යතාවය නව යොවුන් තරුණයෙකුගේ අවශ්‍යතාවයට වඩා වෙනස් වේ. එමෙන්ම ගැබ්ණි මවකගේ පෝෂණ අවශ්‍යතා වියපත් කෙනෙකුගේ අවශ්‍යතාවන්ට වඩා නාත්පසින්ම වෙනස්වනු ඇත. එපමණක් නොව කෙනෙකුගේ උස සිරුරේ බර හා ක්‍රියාශීලීත්වය යන කරුණුද පෝෂණ අවශ්‍යතාවය කෙරෙහි බලපානු ඇත.

එසේ නම් මෙම පෝෂණ තත්ව අවශ්‍යතාවයන්ගෙන් අත් වුවොත් සිදුවන්නේ කුමක්ද?

අප නියම පෝෂණයදී ආහාර ලබා නොගතහොත් මන්ද පෝෂණයට (Malnutrition) මුහුණ දිය හැකි ලෙසම උච්ඡතාවට වඩා පෝෂණයදී ආහාර ගත් විට අධිපෝෂණයට (Overnutrition) ද මුහුණ දිය හැකිය.

මන්ද පෝෂණයෙන් ශරීරයේ ප්‍රතිශක්තිය හීන වීමෙන් නිතර රෝග වලට ගොදුරු වීම සිදුවිය හැකි අතර

වර්ධනය අඩුවීමෙන් මන්ද වර්ධනය හෝ කුරු තත්වයක් ඇතිවීමට ඉඩ ඇත.

එමෙන්ම අධිපෝෂණය නිසා අධික බර හා ස්ට්‍රලතාවය ඇතිවනු ඇත. මෙම තත්වය අධික රුධිර පීඩනය, දියවැඩියාව, ශරීරයේ මේද ප්‍රමාණය (කොලෙස්ටරෝල්) වැඩි වීම වැනි රෝගී තත්ව වලට මග පාදයි. මෙහිදී අවශ්‍ය වන්නේ සෑම කෙනෙක්ම තමාගේ උසට සර්ලන බරක් පවත්වා ගැනීමයි. මේ සඳහා මිනුම් දැන්වූ ලෙස ශරීර ස්කන්ධ දර්ශකය (Body Mas Index - BMI) යොදාගත හැක.

$$\text{ශරීර ස්කන්ධ ඒකකය} = \frac{\text{සිරුරේ බර කිලෝග්‍රෑම්}}{(\text{සිරුරේ උස මීටර})^2}$$

$$\text{BMI} = \frac{\text{Weight in Kgs}}{(\text{Height in m})^2}$$

ඒ අනුව ඔබේ පෝෂණ තත්වය ඔබටම නිර්ණය කරගත හැක.

- 18 අඩුනම් - අඩුබර
- 18-23 අතර - උසට සර්ලන බර
- 23-25 අතර - වැඩි බර
- 25 ට වැඩි නම් - තරබාරු ලෙස හැදින්විය හැකිය.

මෙසේ බලන කල අධිබර සහ ස්ට්‍රලතාවයට ප්‍රධානම හේතු දෙකක් බලපාන බව පෙනේ.

- 1. අවශ්‍ය ප්‍රමාණය ඉක්මවා පිටි හා තෙල් සහිත ආහාර ගැනීම.**
- 2. නියමිත ප්‍රමාණයට ව්‍යයාම නොකිරීම.**

කෙනෙකු ස්ට්‍රලතාවයෙන් මීදිමට ඉහත සඳහන් හේතු වලින් වැළකී සිටීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

මීලඟට නිරෝගී දිවියකට අවශ්‍ය ආහාර වේලක් සකසා ගන්නේ කෙසේ දැයි සොයා බලමු. මෙය කෙටියෙන් (නිවසේ පිසින ලද සම බර, පෝෂණයදී ආහාර නියමිත ප්‍රමාණයට, අවශ්‍ය වේලාවට ගැනීම යැයි හැදින්විය හැක.

කෑම වේල ගැනීම ප්‍රමාද කිරීම හෝ අතපසු කිරීම සෞඛ්‍යයට හානිකරයි. වැඩිහිටියන් කෑම වේල් 3 ක් ගැනීම සුදුසු වන අතර වැඩෙන දරුවන්ට නියමිත පරතරය සහිතව වේල් 4ක් ගැනීම උචිතය. ප්‍රධාන කෑම වේල් අතර මෑද ආහාර ගැනීම අවම කිරීම හෝ සම්පූර්ණයෙන්ම නැරැහීම වැදගත් වේ.

ඇවිදීම, බයිසිකල් පැදීම, පිහිනීම, නර්තනය හෝ මුළු සිරුරම යෙදවන වෙනත් ක්‍රීඩාවක යෙදීම වඩාත් උචිත වේ. වැඩිහිටියන් දිනකට පැය භාගයක් බැගින් සතියකට 3-4 වරක්ද, දරුවන් දිනපතා පැය 1ක් පමණද කාලයක් ඉහත ව්‍යයාම වල යෙදීම සුදුසු වේ.

ස්ට්‍රලතාවය

ප්‍රජනණ සෞඛ්‍ය උපදේෂිකා වෛද්‍ය වමිසා තෙල්සන්

ශරීරයේ බර වැඩිවීම හෙවත් ස්ට්‍රලතාවය රෝගී තත්වයක් ලෙස සැළකේ. ස්ට්‍රලතාවය බොහෝ වැළැක්විය හැකි රෝග ගණනාවක හේතුව ලෙස සනාථ වී ඇත. මද සරුතාවයට විවිධ අයුරින් හේතු සාධක වේ. එම නිසා ඔසප් එම අපිලිවෙළ විය හැකි ය. මේ සමඟ ම බිම්බ පිටවීම අකුමවත් විය හැකි ය. මුල දී මෙම තත්වය දියුණු රටවලට සීමා වී තිබු අතර, වර්තමානයේ ගෝලීය ප්‍රශ්නයක් වී ඇත. නූතන සමාජයේ ස්ට්‍රලතාවය සමාජ ගැටලුවක් වී ඇත. එනම් දියුණු සමාජයේ පිලිගැනීම අනුව ස්ට්‍රලතාවය රෝග ලක්ෂණ තත්වයක් ලෙස සහ සමාජ පිලිගැනීම්වලින් අඩු තත්වයක් බවට පත් වී ඇත.

ඉතිහාසයේ ස්ට්‍රලතාවය සමූහකවයේ සංකේතයක් ලෙස සැලකිණි. මහත පුද්ගලයින් සෞභාග්‍යවන්ත අය ලෙස සැලකිණි. නමුත් වර්තමාන සමාජය තුළ ස්ට්‍රලතාවය විශාල ප්‍රශ්නයක් වී ඇත.

ස්ට්‍රලතාවය නිසා අස්ථිවලට ඇති විය හැකි හානිය මඟින් අස්ථි සන්ධිවල ඇති වන රෝග ද මේ මඟින් වැඩි වේ. තවද හිත්දේ දී ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කිරීමේ අපහසුතාවක් ඇති වීමට ද ස්ට්‍රලතාවය හේතු වේ. මීට හේතුව මෑතක දී සිදු වෙමින් පවතින අපගේ ජිවන රටාව වෙනස් වීම ය. පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි පෝෂණ ගුණයෙන් අඩු කැලරි ප්‍රමාණය පමණක් වැඩි ආහාර පරිභෝජනය නූතන සමාජයේ වැඩි වෙමින් පවතී.

කාර්යබහුල ජිවන රටාවට සර්ලන මෙවැනි ආහාර වර්ග සමාජයේ ජනප්‍රිය වෙමින් පවතී. බහුලව ම මෙම වැඩි කැලරි ප්‍රමාණය ආහාරයේ අන්තර්ගත වන්නේ කාබෝනයිට්‍රේට් වශයෙනි.

මේදය වශයෙන් ද අඩංගු නමුත් එම ප්‍රමාණය කාබෝනයිට්‍රේට් ප්‍රමාණයට වඩා අඩු ය. පැණි බීම හෙවත් සිසිල් බීම වර්ග කිසි ම පෝෂණ ගුණයකින් තොර වුව ද කැලරි ප්‍රමාණය ඉතා වැඩි ය. කාර්මික දියුණුවත් සමඟ ශ්‍රමය වැය කර සිදු කරන බොහෝ ක්‍රියාවන් සමාජයේ අත් වෙමින් ඒ වෙනුවට යන්ත්‍ර සුලු භාවිතය ඇරඹිණි. මේ සමඟ ම දෛනික ජීවිතය වේගවත් රටාවකට නැඹුරු වීණි. එබැවින් බොහෝ ක්‍රියාකාරකම් පහසුවෙන් සහ අඩු ශ්‍රමයකින් කෙටි කාලයක් වැය කර සිදු කර ගැනීමට සමාජය පුරුදු විය. මේ සමඟ ම ශ්‍රමය වැය කිරීම අඩු වියනා විදිනෙදා දෛනික කටයුතු වශයෙන් සිදු කළ දුර පැලීම, වතුර ඇදීම, පිටි කෙටීම වැනි දේ පමණක් නොව රෙදි සේදීම, පයින් ඇවිදීම වැනි සරල ක්‍රියාවලින් ද දෛනික ජීවිතයෙන් අත් විය. එබැවින් කැලරි වැය වීම අඩු විය. මීට අමතරව රූපවාහිනිය නැරඹීම, පරිගණක භාවිතය වැනි ක්‍රියාවන්වල වැඩි කාලයක් නිරත වීමෙන් ද වැය වන කැලරි ප්‍රමාණය අඩු විය. රූපවාහිනිය නැරඹෙන කාල ප්‍රමාණය සහ ස්ට්‍රලතාවය අතර කෙළින් ම සම්බන්ධතාවක් ඇති බව සංගණන මඟින් සනාථ වී ඇත.

ස්ට්‍රලතාවයට විසඳුම වන්නේ ගනු ලබන කැලරි ප්‍රමාණය අඩු කිරීම සහ වැඩිපුර කැලරි වැය කිරීමයි. මෙහිදී ආහාර පාලනය වැදගත් වේ. ඒ සඳහා ආහාරවල ගුණාත්මකතාවය පිළිබඳ අවබෝධය ලබා ගත යුතු ය. කාබෝනයිට්‍රේට් සහ මේදය අඩු කිරීමෙන් කැලරි ප්‍රමාණය අඩු කළ හැකි ය.

ශරීර ස්කන්ධ දර්ශකය 30 ට වැඩි නම් පෝෂණවේදී වෛද්‍යවරයකු ලවා ආහාර වට්ටෝරුවක් ලබා ගෙන ශරීර බර අඩු කර ගැනීම සිදු කළ යුතු ය.

ඉතාම සුදුසු ආහාර ලෙස ස්වාභාවික ආහාර හැඳින්විය හැක. එනම් නැවුම් එළවළු, පලාච්චි, නැවටි පලතුරු, මාළු, කුකුල් මස්, කරවල, හාල් මැස්සන්, කුරුටිට සහිත හාල් හා සහල් පිටි, කුරක්කන් පිටි, උළුද, ආවා වැනි පිටි එකි වලින් සෑදු ආහාර

අමෙරිකානු ඖෂධ අධිකාරිය මඟින් ලියාපදිංචි කරන ලද එක් ඖෂධ වර්ගයක් ශරීර ස්කන්ධ දර්ශකය ඉතා වැඩි රෝගීන් සඳහා වෛද්‍යවරුන් විසින් නිර්දේශ කරනු ලැබේ. මෙම ඖෂධය මඟින් ශරීරයට අවශේෂණය කරගන්නා මේද ප්‍රමාණය අඩු කිරීමෙන් ශරීර බර අඩුවේ.

ස්ට්‍රලතාවය වැඩිහිටියන් අතර මෙන් ම ළමුන් අතර ද බරපහළ ප්‍රශ්නයක් බවට පත්වෙමින් පවතී. කැලරි ප්‍රමාණය වැඩි ගුණාත්මක පෝෂණය අඩු 'හිස් කැලරි' සහිත ආහාර ළමුන් අතර ජනප්‍රිය වී ඇත. තවද ළමුන් අතර කය වෙහෙස සිදු කරන ක්‍රියාකාරකම් ඉතා අඩු වෙමින් පවතී. මෙලෙස ළමා විශේෂී ම ස්ට්‍රලතාවයට පත්වන ළමුන් වැඩිහිටි වීමටත් පෙර ම රෝගවලට ගොදුරු වීම දක්නට ලැබේ. ළමුන් සඳහා ද යම් ආකාරයක ආහාර පාලනයක් කුඩා අවධියේ දී සිට ම සිදු කළ යුතු ය. එමෙන් ම විදිනෙදා සිදුවන ව්‍යයාමවලට දරුවන් හුරු කළ යුතු ය.